

FARNÍ LIST 2012

Volání po změně

Česká republika prožila před několika týdny za velmi nízkého zájmu voličů další kolo politického klání o mandáty v Krajinách a o senátorská křesla v Parlamentu. Při pohledu na výsledky jednotlivých stran nelze nevidět, kdo si polepšil a kdo naopak ztrácl dech. Použijeme-li přirovnání k atletice, dlouhodobě vyrovnaná skupina závodníků, kteří se od začátku střídali ve vedení jen o pár kroků, zaznamenává v posledních kolech běhu (letech práce) narůstající rozestupy. Aktuálním překvapením je zejména raketový nástup závodníků v rudém dresu, kteří se dlouho vezli ve stínu ostatních běžců. Nadšené komentáře pocházející od jejich trenérů i fanoušků se shodují v tom, že se jim rýsuje příležitost zaútočit přímo na medaile. Letošní krajské volby proto kladou všem zodpovědným voličům v Čechách a Moravě otázku: Skutečně chcete být svědky – či dokonce aktivními nebo pasivními spolupracovníky – návratu naší země k budování socialismu? Nad tím je třeba se vážně zamyslet. Zdá se, že nynější podoba kapitalismu, který se vymknul z věrohodného mravního a často i právního rámce, selhává. Nad zprávami o veřejném dění jsme trvale uváděni v úžas. Negativní kampaně mají zelenou. Lidé právem volají po změně, ale málokdo si skutečně láme hlavu nad tím, jaký pozitivní obsah by tato změna měla mít. To není v Evropě poprvé. Například francouzská revoluce koncem 18. století popravila krále, rozprášila dosavadní společenský řád a nebývale tvrdě se postavila proti křesťanskému náboženství. Mnozí tehdy jásali nad provolanými slogany o rovnosti, volnosti a bratrství. Jenže brzy se ukázalo, že nová vláda není lepší. K zemi padaly další a další hlavy. Vyrostl režim založený na strachu a egoismu, takže známý filosof Immanuel Kant – původní zastánce revoluce – cítil v r. 1795 potřebu varovat před hrozbou „zvráceného konce všech věcí.“ Hlasité volání po radikální změně bez jasné a pozitivní vize tedy není žádná výhra. Komunisté dneška se dušují, že vizi mají a že většina z nich při tom neplánuje druhou revoluci ve stylu r. 1948. Dokonce prý se zahanbením přiznávají lítost nad mořem nespravedlnosti, které jejich dlouhá vláda Československu přinesla. To vše je chvályhodné, ale ... stačí to k tomu, abychom jim znovu svěřili vedení Státu? Socialismus byl, je a vždy bude z ideového hlediska extrémní politické řešení, které si výměnou za příslib světlých zítřků vyžádá praktický konec svobody a demokracie. Podívejme se do Číny. I přes naši současnou politickou bídu věřím, že zlatá střední cesta mezi divokým kapitalismem a reálným socialismem existuje a stojí za to ji hledat. Je velká škoda, že jsme neměli více politiků formátu pana Josefa Luxe, ale pevně doufám, že se ještě mohou na scéně objevit.

Žehná vám otec Tomáš

Ohlednutí nejen za letošním ročníkem

Senické noty

V sobotu 6. října se v našem kostele konal již 12. ročník soutěžního zpívání Senická nota 2012. Nikoho z nás, kteří jsme stáli u její kolébky, nenapadlo, že tu bude Senická nota tak dlouhou. Nápad pořádat setkání schol našeho děkanátu vzešel z jednoho příjemného setkání u nás doma. V teple obýváku jsem já, moje sestra Vendulka, naše maminka a otec Jiří Ševčík společně přemýšleli a diskutovali o tom, jak podpořit scholy a vůbec děti a mladé lidi nejen z naší farnosti. Psal se rok 2001, kdy jsme na zkoušku pozvali scholy z našeho děkanátu na akci, která nesla název Podzimní rej. Od té doby prošla nota různými změnami. Některé vedly k lepšímu, jiné nás naopak upozornily na to, že ne každá změna je dobrá. A tak se dvanáct let snažíme připravit v naší farnosti akci, která bude mít dobré jméno mezi mladými a která přitáhne do kostela nejen věřící publikum.

Přes všechny naše snahy je největší bolestí Senické noty její návštěvnost ze strany diváků. Přesto, že se do našeho kostela v tento den sjíždějí scholy z okolních i vzdálenějších míst naší arcidiecéze, je jen málo těch, kteří se přijdou podívat a podpořit scholy v jejich úsilí. V minulých letech se Senické noty zúčastnily scholy z Náměště na Hané, Těšetic, Renot, Hradečné, Ostrožské Nové Vsi, Vilémova, Choliny a Hnojic. Celých dvanáct let se Senické noty účastní i naše schola a náš sboreček. Senická nota není jen tak nějakou soutěží schol. Neměla by se tím stát. Senická nota je především o setkání malých, mladých i starších zpěváků a hudebníků, kteří si našli své místo ve farnostech a slouží Bohu svým zpěvem a

hudbou. Ne všechny scholy mají takové pochopení a takovou podporu, jako je tomu v naší farnosti. Máme obrovské štěstí na kněze působící v naší farnosti, protože z jejich strany zaznívají většinou slova chvály, uznání a podpory. Doufám, že tomu bude i nadále. V některých farnostech není automatické to, že schola mohla doprovázet nedělní mši svatou. Některé scholy se nemohou ve svých farnostech scházet na faře. Právě pro tyto scholy je Senická nota dnem, na který se připravují a především těší celý rok.

Letošní ročník byl ve znamení velkých změn a překvapení. Prvním nemilým překvapením, které vyvolalo velkou změnu, bylo vyhlášení krajských voleb na stejný den, jako byl termín pořádání Senické noty – tedy na sobotu 13. října. Bylo tedy potřeba rychle všem pozvaným scholám poslat informaci o změně termínu. Ta ale zapříčinila, že některé scholy se nemohly letošního ročníku zúčastnit. Druhým nemilým překvapením byla nemoc, která postihla scholy Jednov a Pramen z Choliny. A tak z původně nahlášených 10 schol nakonec dorazilo jen 6: Malá schola z Ostrožské Nové Vsi, Malá schola z Vilémova, Schola Sluníčka z Náměště na Hané, Schola z Těšetic a domácí Schola od sv. Maří Magdalény a Senický sboreček. Každá schola se mohla přihlásit do jedné z vyhlášených kategorií: schola JUNIOR a nebo schola ADULT (dospělá). Do kategorie sólo se přihlásila celkem 3 děvčata – všechny z Ostrožské Nové Vsi. Kategorie DUO byla letos zastoupená jenom sesterským duem z naší farnosti.

V porotě letošního ročníku jsme měli jen samé odborníky. Předsedou poroty byl pan Martin Blechta, šéfdirigent sboru a orchestru v Jeseníku. Dalšími členy poroty byl pan Jan Gottwald, organolog olomouckého arcibiskupství a předseda liturgické komise, pan

Jiří Suchánek, vedoucí sboru Javorník, slečna Jitka Gasnářková a náš pan farář otec Tomáš.

No a jak to vlastně všechno letos dopadlo? Porota se radila a domlouvala zatím nejdéle v celé historii Senické noty. Ale její rozhodnutí bylo spravedlivé a objektivní. Hlavní cenu kategorie „Schola ADULT“ a putovní pohár si odvezla Schola z Těšetic. Hlavní cenu kategorie „Schola JUNIOR“ a putovní pohár získala zaslouženě naše schola pod vedením Petry Obšelové. Vítězství v kategorii SÓLO si vyzpívala Karla Smiščíková z Ostrožské Nové Vsi. No a v kategorii DUO jsem byla oceněna já a moje sestřička Vendulka Koupilová. A protože naše schola udělala letos obrovský pokrok a její výkon byl opravdu strhující, získala i právem Cenu publika.

Na závěr bych se s Vámi chtěla podělit o jeden zážitek. Jako každý rok, tak i letos se našlo několik reptalů a kritiků. Ale kdo měl tu možnost s námi společně prožít společnou mši svatou, kterou sloužil otec Petr Krajčovič, jistě mi dá za pravdu, že něco tak silného a krásného již dlouho nezažil. Všichni jsme se spojili v jednu velkou scholu. A jak řekl otec Petr ve své promluvě, všichni jsme měli to velké štěstí prožít na vlastní kůži Boží přítomnost, radost a lásku.

Chtěla bych poděkovat všem přátelům a kamarádům, kteří nám s letošním ročníkem Senické noty pomohli. Děkuji kuchařkám z naší základní školy, které nám uvařily ten nejlepší guláš. Děkuji všem děvčatům, která nám upekla dobroty nejrůznějších vůní a chutí. Děkuji všem!!!

Dominika Doláková

Nové prostředí mne motivuje

Někteří pozorní farníci zaznamenali v poslední době neobvyklou věc. Od šesté hodiny ranní svítí v pracovní dny ve farní kanceláři tlumené světlo. Že by náš pan farář tak časné úřadoval? Ale vždyť kněz má v tuto dobu dít spíš na modlitbách, honí se hlavou kolemjdoucím. Ano, to je pravda, ale na faře úřaduje od začátku října kromě otce Tomáše ještě někdo jiný. S trochou zvědavosti dnes zveze pana Oldřicha Paličku z Odrlic k prvnímu rozhovoru.

Dobrý den, Oldo. Naši čtenáři Vás znají jako někdejšího člena Obecního zastupitelstva. Můžete nám o sobě prozradit ještě něco bližšího?

Od roku 1981 jsem ženatý s manželkou Květoslavou. Máme dva syny Jiřího a Ivoše. Oba jsme původem, myšlením a zaměřením zemědělci. Od roku 1983 žijeme v Odrlicích a již bychom neměnili.

Co Vás přivedlo ke změně zaměstnání?

O změně zaměstnání jsem začal uvažovat začátkem roku 2009. V té době jsem splnil svůj osobní cíl, který jsem si dal v roce 2003 – vytvořit 15 nových pracovních míst, kde budou zaměstnanci pracovní a finančně spokojeni. Dalším důvodem je potřeba absolutní změny pracovního prostředí a nalezení nových pracovních cílů.

Kterou funkci jste nyní převzal a jak rozsáhlého území se dotýká?

Převzal jsem funkci technického administrátora konického děkanství. V mém záběru je 23 farností na okrese Prostějov a Olomouc.

Většina lidí nemá příliš jasnou představu o pracovní náplni technických administrátorů v katolické církvi. Dostal jste na už stůl nějaké konkrétní úkoly, jimiž se zabýváte?

Funkce technický administrátor je v církvi relativně mladá a její pracovní náplň se

formuluje a rozšiřuje za pochodu. Osobně jí rozumím jako „poradenská a podpůrná činnost kněžím přidělených farností ve věcech ekonomicko-správních a stavebních.“ Konkrétní úkoly jsou nyní dva. Dokončení inventárních seznamů jednotlivých farností včetně následné kontroly ocenění všech položek kvůli nově zavedenému podvojnému účetnictví. Dále se věnují práci na přípravě seznamů nemovitého majetku obsaženého v připravovaném zákoně o církevních restitucích.

Takové věci jistě neřeší jen farnosti konického děkanátu. Znamená to tedy, že máte co dočinení přímo s arcibiskupstvím?

Ano. Postupně se v Olomouci seznamují se zaměstnanci ekonomicko-správního a stavebního úseku Arcibiskupství.

Zaměstnávají vás ve Vaší nové funkci i záležitosti čistě místního charakteru?

Postupně se snažím proniknout do probíhajících stavebních akcí na území děkanátu, např. oprava kostela na Šubířově, umístění restaurovaného kříže v Konici u hřbitova, to jsou záležitosti operativní. Z pohledu horizontu dvou až pěti let je na prvním místě úkol lepšího ekonomického využití far.

Jak vnímáte dosavadní přijetí, kterého se Vám v církevních strukturách dostalo?

Velmi dobře.

Nemáte přesto obavy z tak specifického prostředí?

Ne. S otcem děkanem Milanem Ryšánkem jsme hned na začátku možné vzájemné obavy rozptýlili.

Zdá se Vám, že budete moci plodně zužitkovat zkušenosti z předchozích zaměstnání?

Ano. Je to pracovní oblast, která mi vyhovuje.

Jaké osobní cíle si kladete pro první rok svého působení?

Co nejlépe se seznámit s lidmi, organizací práce, tokem dokladů a informací na novém pracovišti. V obecné rovině – u kněží posílit pozitivní vnímání ekonomických rad farností. Ekonomické rady mimo jiné, považují za pojítko mezi farníky a laickou veřejností v obcích.

Můžete trochu upřesnit, jak jste myslel to pojítko s veřejností“?

Lidé se vzájemně nejlépe poznají při společné práci. V komunální rovině to mohou být společné projekty farností a obecních úřadů na záchranu dědictví našich předků. Opravený kostel, fara, kaple jednoznačně přispívají k dobrému vzhledu obce a to je dobře pro všechny občany.

Proč máte kancelář v Senici na Hané?

To je velmi prosté. Vaše fara je blízko mého bydliště a Vy sám jste mi ji po dohodě s domácími farníky a ostatními kněžími děkanátu koncem června k práci nabídl. Úspora času a paliva na dojíždění je evidentní. Touto cestou bych proto chtěl senické farnosti poděkovat za možnost mít tak krásnou kancelář v tak krásně opravené historické stavbě.

A nebojíte se pověstné zimy na naší faře?

Všimnul jsem si, že fara má komín, kamna a přístupné zásoby paliva, takže nebojím. Spíše se těším na „Ladovskou zimu.“

Za rozhovor děkuje a vše dobré přeje otec Tomáš.

Pouť do Choliny

Co lidé hledají na poutních místech? Existuje statistika tam splněných přání? To jsou otázky mnohých lidí dnešní doby. Obvykle se říká, že náš život na tomto světě je pouhou poutí. Při poutích by nikdy nemělo jít o manifestaci síly ani počtu, nesmí jít o to, „ukázat světu nebo nevěřícím, že je nás hodně“. Součástí křesťanské pouti by mělo být následování Ježíše a v případě Mariánských poutí též naplnění známé věty: „skrze Marii k Ježíši“. Tato myšlenka byla iniciátorem naší pouti k Panně Marii do Choliny o poslední zářijové neděli. Nádherné počasí přímo vyzývalo k tomu, abychom k putování nepoužili jenom auto, ale spíše vlastní nohy nebo jízdní kolo. K první možnosti se odhodlala drtivá většina poutníků, ke druhé nikdo, a třetí možnost využili pouze dva, a to otec Tomáš a náš kostelník. Jízda na kole krásným rámem pod blankytně modrou oblohou je úchvatný zážitek sám o sobě, natožpak když poutníky začnou na okraji poutního místa vítat zvony a po cestě též místní farníci. To v autě nezažijete! Historické prameny říkají, že chrám Nanebevzetí Panny Marie postavený již ve 13.

století, byl až do roku 1632, kdy došlo k nálezu mariánského obrazu v dobudované kapli na Svatém Kopečku u Olomouce, jediným poutním místem celé Hané.

Mše sv. zde začala v 10 hodin. V homilii otec Tomáš poukázal na nebezpečí různých náboženských sekt, zvláště pak na sektu Jehovistů. Máme se mít před nimi na pozoru, protože přestože se ohánějí biblickými citáty, nejsou to křesťané! Všeměs využívají chabých biblických znalostí, či spíše neznalostí lidí, čímž je pak snadněji „chytají“ do svých tenat. Po nasycení duše bylo nutno nasytit tělo. Jenomže, jak to udělat, když občanská vybavenost Choliny, v mnoha směrech jistě dobrá, s poutníky, mimo slavnou srpnovou pout, jaksi nepočítá? Ale Kristus říká: „Malověrní, což nemáte větší cenu než vrabci nebo polní lilie? Váš Otec nebeský přece ty první krmí a ty druhé šatí!“ A tak se také stalo. Naši dvojici cyklopoutníků pozvala na oběd sestra tamního kostelníka paní Ludmila Hubáčková, zatímco ostatní jeli na oběd auty domů s problematickou možností vrátit se do Choliny zpět na odpolední mariánskou pobožnost se svátostným požehnáním. Nakonec vše dobře dopadlo. Vrátili se téměř všichni, někteří dokonce přece jen pěšky, aby si společně se všemi vyprosili u Panny Marie ochranu a na její přímělu též Boží požehnání. Pobožnost k Panně Marii, při které zazněla také nádherná píseň Panis Angelicus v podání jedné z dolinských farníků, byla jistě krásnou tečkou naší pouti. Všichni jsme se vraceli domů ujištěni o Boží přízni pod ochranným pláštěm Panny Marie.

Josef Coufal

Příběh Jasněnky „bez létajícího ševce“

Jsem velice ráda, že Vám mohu skrze farní list předat svědectví o jednom z obyvatel Misijního Ostrůvku Boží Milosrdné Lásky neboli z „toho modrého domečku“ v Senici. Společně jsme se rozhodli napsat příběh paní Jasný.

Vše začalo koncem letošního června, kdy do našeho Blešáku v Náměšti na Hané přišla paní Jasna s prosbou o ubytování. Bylo jí řečeno, že Ostrůvek v Senici není ubytovna ani

pečovatelský ústav, jak se mnozí mylně domnívají. Zeptali jsme se jí, co se jí přihodilo a pokud to bude možné, že jí pomůžeme.

Vyprávění Jasný bylo smutné, plné bolesti a slz z životních problémů, které vyústily (podotýkám NE její vinou) v prodej jejího domu v rámci exekučního řízení. Byla sama, nemocná, bez ubytování, bez pomoci, s dluhy, do kterých ji dostala rodina a prosila nás o pomoc v bezvýhodné situaci. Její příbuzní se k ní obrátili zády s absolutním nezájmem.

Toto milosrdenství po nás v této ženě vlastně žádal Kristus, který byl také zbičován, opuštěn a neměl kam hlavu složit a my najednou byli v pozici „bohatého mládence“.

Řekli jsme, že se vynasnažíme jí pomoci.

Týden na to jsme ji přijali do Ostrůvku a během té doby, co je u nás, jsme spolu s Charitou dokázali její dluhy dostat pod kontrolu. Jasněnka se rozjasnila, když v srpnu na evangelizaci Otce Jamese v Koclířově vydala svůj život Kristu. Prvního září se na Sv. Hostýně vyzpovídala a dnes chodí pravidelně ke sv. přijímání a modlí se růženec v našem společenství.

Myslím, že je šťastná, neboť má kolem sebe milující lidi, kterým není lhostejná a co je nejdůležitější, našla Krista Ježíše a pochopila, že život bez Boha je život bez lásky a bez požehnání.

Uzdravení člověka je vždy propojeno s Boží Milosrdnou Láskou, která se projevuje a působí v daném okamžiku skrze každého z nás, jen my to pro úspěchanost a zaslepenost dnešního světa často nevidíme.

*Kateřina Berková
katechumenka*

Poznáváme svaté v našem kostele

Svatý Antonín

Původní křestní jméno velkého léčitele a kazatele bylo Fernandéz. Narodil se v portugalském Lisabonu ve šlechtické rodině. Jeho otec se jmenoval Martin Alfons a matka Marie.

Nevíme, kdy přesně se Antonín narodil. Ze záznamů ze 14. století se odvozuje datum 15. srpna 1195. O prvních letech jeho života víme velmi málo. Proto čerpáme z nejstaršího životopisu Vita Prima, který sepsal neznámý bratr sotva rok po jeho smrti. Dohady pozdějších životopisců, založených na nejistých zprávách, ukazují na zbloudilé mládí, kdy směřoval k vojenské kariéře a byl pokoušen hříchem a bohatstvím. Nakonec však zvolil život svědeckví viry.

V roce 1210 byl přijat do řádu augustiniánů – řeholních kanovníků v Lisabonu, jimž bylo z vůle krále Alfonse I. a královny Mafaldy svěřeno opatství svatého Vincence. Tato volba se setkala s nesouhlasem rodiny, protože Fernandéz byl pravděpodobně prvorozený, což znamenalo dědictví rodinného majetku. Jeho přátelé ho navštěvovali a odváděli ho od modliteb a studií. Později se mu podařilo přeložení do jiného augustiniánského domu Svatého kříže v Coimbre, avšak život v této komunitě byl narušován zkaženým představeným Janem. Fernandéz byl unaven narušenou atmosférou a zároveň zasažen zprávou o umučení pěti bratří františkánů v Maroku. Proto se rozhodl přestoupit do nového řádu františkánů, zároveň přijal jméno Antonín podle patrona prvního portugalského sídla františkánů. Jeho přechod nebyl bez bolesti. Jeho bývalí spoluhráčové mu pravděpodobně vytýkali hříchy pýchy – toužil po svatosti, tudíž i po slávě. Antonín se cítil povolán ke kázání k nevěřícím a k mučednictví po vzoru pěti františkánů. Na setkání s představeným Janem Parentim, v den přenesení

ostatků pěti mučedníků, ho požádal o svolení k odjezdu do Maroka. Na podzim roku 1220, se spolubratrem Filipem z Kastilie, nastoupil na loď do Maroka. Všechno dopadlo úplně jinak, Antonín onemocněl malárií a chtěl se vrátit do Portugalska. Bouře však loď zahнала k pobřeží Sicílie. František svolal bratry do Assisi, kde měla být představena řehole. Do Assisi jel především proto, aby se zde setkal se svatým Františkem, k tomuto setkání ale nedošlo. Seznámil se však s provinciálem Graciánem, který ho poslal do poustevny Montepavlo v Toskánsku. Žil tam jako novic a vykonával pokořující a těžkou práci. V postní době roku 1222 měl náhodou kázat v katedrále ve Forli. Dojem z jeho kázání a výřečnosti (jistě díky desetileté zkušenosti u augustiniánů) byl tak mocný, že se okamžitě proslavil. Příkaz z Assisi žádal, aby jeho kazatelské schopnosti byly i nadále využívány. Boj proti katarskému učení (byli to odpůrci papežství) žádal vzdělané kazatele. Antonín byl přesvědčen, že k tomu je nutná teologická příprava. V této záležitosti se konečně střetl s Františkem, který nakonec ustoupil jeho naléhání. Antonína nazýval svým biskupem a dovolil mu v roce 1223 založit první františkánské učiliště v Boloni. Nadále se věnoval kazatelství a bylo mu svěřeno obrovské území. Pověsti o Antonínově výmluvnosti a zázracích přesvědčily papeže, aby ho poslal do Francie, kde boj s katarý vrcholil. Při pobytu objevil poblíže Brive jeskyni, kam se rád uchýloval k meditaci. Tam se také uskutečnily jeho nejslavnější zázraky.

Zpráva o Františkově úmrtí ho přinutila vrátit se do Itálie. Cestou po moři loď ztroskotala na sicilském pobřeží. Nějakou dobu tam pobyl. V Itálii byl zvolen generálním představeným Jan Parenti, který ho přijímal do řádu. Jmenoval Antonína provinciálem jižní Itálie. Antonín přijal nový úkol s velkou vážností a zanechal zde stopu legendárních vzpomínek zázraků. Některé z nich se týkaly i vzkříšení mrtvých. V roce 1228 přicestoval do Padovy, která se stala jeho oblíbeným bydlištěm. V témže roce byl při zahájení stavby baziliky, určené k uložení těla zakladatelů řádu Františka. Na konci léta 1230 se vrátil do Padovy do konvaktu Santa Maria Mater Domini. Jeho období provinciála skončilo. Rád se uchýloval za město, kde byl v Arcelle konvikt klarisek a hospic bratří. Tam měl klid k modlitbě a studiu a začal sepsávat nedělní kázání. Dále kázal s velkým zápallem ve městě, kde se skupiny

obyvatel nenáviděly, kázal proti nesnášenlivosti, násilí a lichvě. Unavený světec se stále častěji utíkal do samoty do Camposampiera, asi 15 mil od Padovy, kde se jeho příbytkem stal statný ořešák. Tam konal slavné zázraky, především uzdravení dětí. A tam byl také spatřen, jak chová Dítě Ježíše v náručí.

13. června 1231 se mu udělalo nevolno a chtěl být převezzen do Padovy, ale cestu již nezvládl. Zemřel v konvektu klarisek v Arcelle. Místní obyvatelé nechťeli jeho tělo Padovanům vydat, až 17. června byl převezzen do kostela Santa Maria Mater Domini k pohřbení. Jeho ostatky byly uloženy v mramorové arše, která se stala cílem poutníků dodnes. Při této příležitosti bylo zaznamenáno mnoho zázraků. Antonín byl prohlášen za svatého nadšeným lidem necelý měsíc po skonu. Za přítomnosti papeže Řehoře IX. byl svatořečen roku 1232 ve spoletské katedrále.

V roce 1263 Antonín spočinul v nové svatyni vedle kostela Santa Maria Mater Domini. V roce 1946 Pius XII. zařadil svatého Antonína mezi učitele církve a dal mu titul doctor evangelius.

Svatý Antonín je patronem nemocných dětí, sirotků, rekrutů, vězňů, sklářů, Padovy a Portugalska.

Atributy: lilie, ukřižovaný, Dítě Ježíš.

Božena Vychodilová

Proč se při svatém přijímání zavádí klekátko?

Ačkoliv tento postup není zatím ve většině kostelů na Moravě obvyklý, můžete se s klekátkem u svatého přijímání setkat např. v centru našeho děkanátu v Konicích, v klášterním kostele Minoritů v Brně a zejména při papežské liturgii ve Vatikánu. Naše farnost bude používat klekátko pouze pro nedělní mši svatou a jiné velké svátky. Děje se tak na přání některých věřících, pro něž je dříve běžný způsob svatého přijímání vkleče podstatným projevem jejich zbožnosti. Tímto krokem se však nijak nemíní snižovat zbožnost těch, kdo jsou zvyklí přijímat Pána Ježíše ve stoje a chtějí v tom pokračovat. Z jednání pastorační rady nakonec vyšel závěr,

aby bylo klekátko umístěno poněkud stranou od podávajících. Tak je budou moci věřící kdykoli svobodně využít a přitom nebude ohrožována bezpečnost starých lidí s hůlkou či berlemi.

Nezanedbatelným impulsem k této pastorační změně byl tichý příklad Svatého otce Benedikta XVI. a tiskové vyjádření římského prefekta Kongregace pro bohoslužbu a svátosti, kardinála Canizarese. Tento vrcholný představitel církevního vedení v létě 2011 prohlásil, že je doporučeníhodné, aby katolíci přistupovali ke svatému přijímání vkleče a podáváním do úst. Souvisí to prý s potřebou obnovit postoj adorace vůči Bohu a neztrácet ze zřetele reálnou přítomnost Krista. Kardinál dodává: „Pokud se přijímá ve stoje, mělo by se předem pokleknout, nebo se hluboce uklonit, což se nečiní.“ V podmínkách Moravy bychom snad mohli panu kardinálovi věcně namítnout, že jeho připomínku splňujeme tím, že všichni klečíme při zpěvu „Beránku Boží“, což není ve světě nijak obvyklé.

Převzato z farního webu (FAQ)

Rok víry očima arcibiskupa

Draží bratři a sestry, Svatý otec Benedikt XVI. vydal list, kterým vyhlásil Rok víry. Rád bych Vás seznámil s jeho hlavními myšlenkami. Rok víry začíná 11. října 2012, u příležitosti padesátého výročí zahájení II. vatikánského koncilu, a skončí o slavnosti Ježíše Krista Krále, 24. listopadu 2013. Na datum zahájení připadá také dvacáté výročí vydání Katechismu katolické církve. Ten byl vyhlášen blahoslaveným Janem Pavlem II., aby všem věřícím ukazoval sílu a krásu víry. Cílem tohoto roku je prohloubení víry a obnova církve. Té je možno dosáhnout také skrze svědectví, jež svým životem vydávají věřící. Už tím, že žijí ve světě, jsou křesťané povoláni, aby vyzařovali slovo pravdy, které nám zanechal Pán Ježíš.

*** Cílem tohoto roku je obnova církve povoláné k vyzařování slova pravdy do světa. ***

Víra roste tehdy, když se prožívá jako zkušenost přijaté lásky a předává se dál jako zkušenost milost a radost. Díky ní může náš život vydávat plody, neboť víra rozšiřuje naše

srdce v naději a umožňuje nám, abychom vydávali životodárné svědectví: ano, otevírá srdce a duše těch, kdo odpovídají na Pánovo pozvání, aby přilnuli k jeho slovu a stali se jeho učedníky. Jedině skrze víru tedy víra roste a posiluje se. Neexistuje jiná možnost, jak získat jistotu ohledně svého života, než svěřovat se stále dokonaleji do náruče lásky, která se zdá být vždy větší, neboť má svůj původ v Bohu. Doufáme, píše Svatý otec, že věřící budou svým životem stále věrohodněji o své víře svědčit, že v tomto roce znovu objeví obsah víry, kterou vyznávají, slaví, žijí a vkládají do svých modliteb, že budou přemýšlet nad samotným aktem víry. K víře nutně patří také veřejně vydávané svědectví a angažovanost. Křesťan nikdy nesmí přemýšlet o víře jako o soukromé záležitosti. Víra znamená rozhodnutí být s Pánem a žít s ním, rozumět důvodům, proč věřit, nést odpovědnost za to, v co se věří, a odvážně ji hlásat všem lidem, jak to církev jednoznačně předvedla už při Letnicích. Dar Duchy Svatého nás uschopňuje k misijnímu poslání a posiluje naše svědectví, aby bylo upřímné a nebojácné.

*** Věřící by měli znovu objevit obsah víry, kterou vyznávají, žijí a vkládají do svých modliteb. ***

V tomto roce bude mít pro nás rozhodující význam návrat k dějinám naší víry, budeme upírat svůj pohled na Ježíše Krista, neboť „od něho naše víra pochází a on ji vede k dokonalosti“ (Žid 12,2). Budeme hledět na pannu Marii, která pro svou víru přijala andělovo slovo a uvěřila zprávě, že se má stát Matkou Boží (srov. Lk 1,38). Budeme hledět na apoštoly, kteří skrze víru opustili všechno a vydali se následovat svého Pána (srov. Mk 10,28). Uvěřili slovům, jimiž on hlásal Boží království, přítomné a uskutečněné v jeho osobě (srov. Lk 11,20). Oni žili ve společenství s Ježíšem, který je vedl svým učením a předával jim nová pravidla života, podle nichž měli být po jeho smrti poznáni jako jeho učedníci (srov. Jan 13,34–35). Pro svou víru se vydali do celého světa, následovali příkaz zvěstovat evangelium všemu tvorstvu (srov. Mk 16,15) a nebojácně všem lidem hlásali radost ze zmrtvýchvstání, jehož byli věrnými svědky.

*** Budeme upírat svůj pohled na Ježíše Krista a vyhledávat společenství s Ním. ***

Rok víry bude též dobrou příležitostí k intenzivnějšímu svědectví milosrdné lásky. Víra

bez lásky nevydává žádné ovoce, zatímco láska bez víry je pouhým sentimentem, trvale vydaným napospas pochybám. Víra a láska se navzájem potřebují tak, že jedna dovoluje druhé, aby se realizovala svým vlastním způsobem. Víra nás uschopňuje, abychom Krista poznali, a jeho láska nás vybízí, abychom mu sloužili všude tam, kde se on stává naším bližním na cestě životem. Kéž tento Rok víry znovu utvrdí náš vztah s Kristem Pánem, neboť jedině v něm se skrývá jistota, s níž můžeme hledět do budoucnosti, a záruka skutečné a trvalé lásky. K životu křesťanů patří radost i utrpení. Kolik svatých žilo v samotě! Kolik věřících prochází i v dnešní době zkouškou Božího mlčení, ačkoliv by raději slyšeli jeho útěšný hlas! Životní zkoušky, jež nám pomáhají porozumět tajemství kříže a dávají nám podíl na utrpeních Kristových (srov. Kol 1,24), jsou předzvěstí radosti a naděje, k nimž víra směřuje: „Když jsem slabý, právě tehdy jsem silný“ (2 Kor 1 2,10), ujišťuje svatý Pavel.

*** Rok víry bude také dobrou příležitostí k intenzivnějšímu svědectví milosrdné lásky. ***

Drazí bratři a sestry, k slovům Svatého otce přidávám jen pozvání k praktickému kroku. V našich farnostech uspořádáme krátké kurzy modlitby, pro které jsem připravil malou pomůcku. Rád bych, abyste se zapojili všichni, kteří jen trochu můžete. Poznání Boha není jen věcí rozumu, ale i srdce a vůle. Čím hlubší je osobní vztah, tím větší je touha po dalším poznání. Čím větší je radost z Boha, ze života s ním, tím větší je touha přivést k němu všechny, na kterých nám záleží. I to patří k Roku víry.

*** Poznání Boha není jen věcí rozumu, ale i srdce a vůle. ***

Pod vedením zkušeného učitele, třeba kněze či katechety, vytvořte skupiny. Začneme se věnovat čtvrtému dílu Katechismu. Počítá se s prací ve společenství i s domácími úkoly pro jednotlivé účastníky, s modlitební praxí i společným sdílením. Věřím, že kdo objeví přínos modlitby ve společenství, začne ho vyhledávat. Tak mohou z účastníků kurzu vzniknout i trvalá modlitební společenství. Ta se mohou stát skutečnou duchovní rodinou, kde se kromě modlitby mohou sdělovat osobní zkušenosti života s Bohem a získávat povzbuzení od druhých a zakoušet duchovní zážemí. Společenství samo bude umožňovat setkání s Bohem uprostřed těch, kteří se scházejí v

Ježíšově jménu. Stane se živou buňkou církve a znamením Boží přítomnosti pro okolí. Podobně může kurz inspirovat k založení tradice společné modlitby v rodinách.

*** Kdo objeví přínos modlitby ve společenství, začne ho vyhledávat. ***

Děkují všem, kteří se zapojí a pomohou udělat tento první krok na naší cestě duchovní obnovy, oživení víry a uskutečňování výzev II. vatikánského koncilu.

K tomu Vám všem ze srdce žehná arcibiskup Jan (mezzititulky redakce)

Jsme jenom lidé :-)

aneb nic ve zlém, pane faráři

Maminka budí ráno svého syna:
"Tomáši, vstávej!"

Tomáš rozespale:
"Mami, můžeš mi říct tři rozumné důvody, proč mám vstávat tak brzy?"

Maminka:
"Můžu. Tak zaprvé: je neděle. Zadruhé: za deset minut začíná mše svatá. Zatřetí: jsi farář, Tomáši!!"

Úmysly společné modlitby farnosti

na měsíc listopad:

za děti, které začínají přípravu k prvnímu svatému přijímání

na měsíc prosinec:

za mír ve světě a zvláště v Sýrii

Pozvánky a události

Zpovídání před Dušičkami

Senice, neděle 28. 10. ve 14:00

Náměšť, neděle 28. 10. v 15:00

Bratři a sestry, využijte přítomnosti obou farářů k přípravě na svátky, při kterých můžete s

čistým srdcem vykonat mnoho pro duše v očistci.

Pobožnost na hřbitově

Senice, neděle 4. 11. ve 14:00

Výkrop jednotlivých hrobů bude následovat až po veřejné bohoslužbě slova. Prosíme proto přítomné věřící, aby se nejprve shromáždili u hlavního kříže hřbitova.

Plnomocné odpustky pro zemřelé

po celý týden od 1. do 8. 11.

Podmínky k získání: svatá zpověď (do 14 dní), svaté přijímání (ten den), modlitba na úmysly Svatého otce a návštěva hřbitova (ten den). S ohledem na duše v očistci čekající pomoc věřících bude během dušičkového týdne mše svatá ve farnosti každý den.

Návštěvy nemocných

Senice, čtvrtek 1. 11. a 6. 12

Senička, sobota 3. 11. a 8. 12.

Dětská mše a příprava na svátosti

Senice, neděle 4. 11. a 2. 12.

Zatím máme z konání dětské mše svaté dobré ohlasy. Přesto by ale mohlo být v kostele dětí mnohem více, což záleží hlavně na dospělých. Od listopadu začneme přípravu na první svaté přijímání s rodiči a dětmi ze 3. a 4. třídy. Zapojit se mohou také starší žáci, kteří z nějakého důvodu u svátostí ještě nebyli. Informace podává otec Tomáš.

SOS pro okna na faře

Senice, sobota 10. 11. v 8:00

Dnes prosíme zejména ochotné ženy o pomoc při umývání oken na faře. Je jich tam sice spousta, ale zkušenost už prokázala, že když na to skočí početná skupina šikovných lidí, bude to za chvíli. Dotazy směřujte na Vendulu Koupilovou.

Společenství rodin s dětmi

Senice, sobota 10. 11. a 8.12 v 16:00

Kandidatura bohoslovců

Olomouc, neděle 11. 11. v 9:30

Jedná se o velkou událost pro bohoslovce 3. ročníku (studenty z CMTF UP), při které je biskup přijímá mezi kandidáty svěcení. Tuto neděli proto nebude otec Tomáš slavit doma ve farnosti.

Skautská víkendovka

Hraběšice, pátek 16. – neděle 18. 11.

Den boje za svobodu a demokracii

Náměšť, sobota 17. 11. ve 12:00

Po loňské premiéře v Senici jsme letos pozváni na polední pobožnost společně se starosty do Náměště. Prosíme, dejme svou účastí najevo, že nám společenské dění leží jako křesťanům na srdci. Máme přece za co prosit, děkovat i nad čím přemýšlet (viz úvodník). Na setkání se těší otcové Tomáš a Norbert.

Sbírka na varhany

Senice, neděle 18. 11. a 16. 12.

Počítáme s tím, že varhany se na jaře zcela odmlčí a rozjede se jejich dlouho očekávané restaurování. Práce budou trvat dva roky. Prosíme, modlete se za zdar tohoto díla a zvláště za úspěch farnosti při získávání dotací. Při sbírkách v kostele postačí, když nám neodejmete svou dosavadní přízeň. Za veškerou podporu děkujeme.

Katecheze pro dospělé

Senice, pátek 23. 11. v 19 hodin

Tentokrát čekáme v Senici hosta. Je jím odborník na biblistiku, ThLic. Bedřich Horák, který si pro vás připravil nejen fundované, ale také poutavé uvedení do světa Písma svatého.

Adventní cesta

Náměšť, pátek 30. 11. v 17:30

Tradiční jarmark na náměstí doplní už podruhé duchovní slovo a společné putování po čtyřech zastaveních směrem k betlému. Mše svatá se tohoto dne v Senici nekoná. Příležitost máte v Náměšti v 16:30.

Duchovní obnova pro mládež

Luká, pátek 30. 11. a sobota 1. 12.

Začátek adventu lze přivítat i v tichu

duchovní obnovy spolu s mládeží děkanátu. Přednášky povede zkušený kazatel, P. Petr Bulvas z Olomouce, ke kterému v poslední době rád chodívá otec Tomáš na osobní duchovní rozhovor i ke svátosti smíření. Bližší informace žádejte od Honzy Navrátila nebo u Zdišky Komárkové z Jednova (tel. 739 872 930).

Výroba adventních věnců

Senice, sobota 1. 12 od 9:00

Oblíbená akce otevřená pro všechny zájemce z řad dětí a jejich rodičů proběhne pod zkušeným vedením na faře. S sebou si vezměte korpus a čtyři svíčky. Přijít můžete už na ranní mši svatou a následnou snídani. Zahájení samotné výroby věnců bude krátce po deváté hodině.

Otvírání adventu u kaple

Senička, sobota 1. 12 v 16:00

Po příjemném setkání se sousedy, zpívání schóly a zamyšlení starosty i faráře můžete ještě zůstat v kapli na první veřejnou modlitbu adventu (večerní chvály), která začne v 17 hodin.

Roráty 2012

Senice, pondělí v 6:20 a sobota v 7:00

Senička, čtvrtek v 6:20

Na roráty se chodí časně zrána a dětem by u toho neměla chybět lucernička. V kostele bude možné si ji včas a levně pořídit. Vynasnažíme se, aby žáci stihli být ve škole do 7:15 a měli s sebou i něco dobrého na zub. Bez rorátů (alespoň někdy) by váš advent určitě neměl to správné kouzlo.

Mikulášská nadílka

Senice, středa 5. 12. v 18:00

Vigilie sl. Neposkvrněného Početí P. Marie

Senice, pátek 7. 12. v 18:00

Pastorační rada

Senice, středa 12. 12. v 19:00

Zpovídání před Vánocemi

Senice, sobota 15. 12. od 14:00

Náměšť, sobota 15. 12. od 15:00

Předvánoční zpívání v kostele

Senice, neděle 16. 12. v 16:00

Program si pečlivě připravují žáci Základní školy Senice na Hané se svými učiteli. Kéž by se jejich srdce i srdce všech přítomných naplnilo Božím světlem a otevřelo se přicházející radosti Vánoc.

Zdobení stromků v kostele

Senice, sobota 22. 12. od 9:00

Uvítáme vaši pomoc s přípravou vánoční výzdoby. Prosíme, nespolehejte na pár obětavců, kteří to přece už vícekrát zvládli, a přijďte také. Informace vám ochotně sdělí Josef Coufal a Vendula Koupilová.

Živý betlém

Vilémov, neděle 23. 12. v 19:00

Společně do přírody – Cyklovýlet 2013

Krásná prázdninová akce se hlásí o slovo. Dá-li Pán, příští rok se opět vydáme na kole s partou kamarádů a s otcem Tomášem po lesních stezkách. Opravy bicyklů nechte na jaro, ale už teď si můžete rezervovat termín: od pondělí 5. srpna do středy 7. srpna 2013. A kam že to tentokrát bude? Velmi pravděpodobně do oblasti Hostýnských vrchů.

Fotogalerie

Nakonec přidáváme pár fotografií ze života farnosti. Na prvních dvou fotografiích jsou zachyceni někteří brigádníci při stavění farní zdi. Třetí fotografie zachycuje příjemnou atmosféru při skautské Drakiádě a vypovídá o zručnosti skautů, kteří si draky vyráběli sami.

Dušičkové pobožnosti za zemřelé

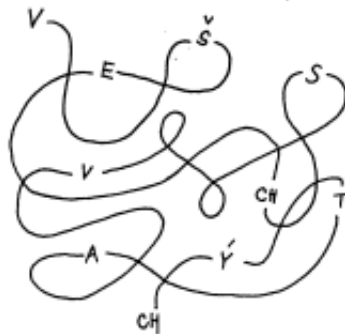
Senice na Hané	Náměšć na Hané	Loučany	Těšetice	Olbramice	Vilémov	Cholina
neděle 4. 11.	sobota 3. 11.	sobota 3. 11.	neděle 4. 11.	sobota 3. 11.	neděle 4. 11.	pátek 2. 11.
14:00 (hřbitov)	16:30 (kostel)	15:00 (hřbitov)	14:30 (hřbitov)	10:00 (kaple)	15:00 (hřbitov)	17:00 (kostel)

Místo v závorce označuje, kde modlitba začíná. Pokud se jedná o kostel nebo kapli, předchází pobožnosti na hřbitově nejprve mše svatá za zemřelé.

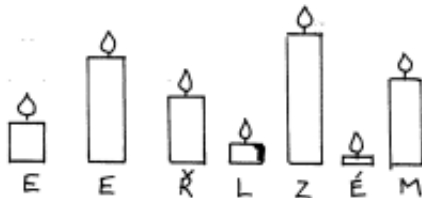
Pro děti

Milé děti, v blízkých se dnech oslavíme dva významné svátky. Jaké, to se dozvíte, když správně vyřešíte dva jednoduché rébusy.

Jakou slavnost slavíme 1. listopadu?

Za koho se modlíme 2. listopadu?
(seřad' svíčky od největší po nejmenší)

příští uzávěrka pátek 14. prosimce 2012

redakční rada P. Tomáš Klíč, Markéta Houdková, grafická úprava Martin Obšel,
telefon do kanceláře 733 741 607, mobil kněze 736 522 838
kontakt pro příspěvky farnilist@email.cz, farní web www.farnost-senice.cz